

Pražské jaro

Žertovně
pojatý
Stravinskij

Frank Kuznik

autori@economia.cz

Všichni od barokních pěvkyní až po ředitele FOK Ilju Šmída v úterý dorazili na Pražské jaro za nastudováním opery Igora Stravinského z roku 1951 Život prostopášníka v podání Národního divadla moravskoslezského. Když se na jejím konci režisér Jiří Nekvasil a scénograf Daniel Dvořák klaněli, působilo to jako vzpomínka na veškerou energii a tvůrčího ducha, který tandem kdy si vnášel na jeviště pražského Národního divadla a Státní opery.

Život prostopášníka uchopili žertovně a za pomoci stále meznějších dekorací, kostýmů i škádlivého humoru oživilí tragický příběh Toma Rakewella, jenž začíná s krásnou snoubenkou a slibnou kariérou, ale končí v blázinci. Tenorista Jorge Garza jej ztvárnil jako žoviální, zpustlou postavu, která svoji ženu umlčí tím, že jí na hlavu narazí kartonovou krabici, a jindy je zase snadno ošálena trikovou „pračkou“, která údajně mění kámen na chleba. Tím, kdo jej svádí, je basbarytonista Ulf Paulsen, který coby přestrojený ďábel Nick Shadow náležitě zlostně pomrkává a mne si ruče, jak se mu Rakewellova duše dostává do spárů.

Tomova snoubenka Anna v podání Jany Šrejma Kačírkové funguje jako morální těžiště celého příběhu – postava, která je moudrá i shovívavá, a když se jí muž začne vzdalovat, zpívá se srdcervoucí něžností. Yvona Škvárová pro změnu sklídila uznání se svým komickým Babou Turkem, s vervou podanou, nevrlo a fousatou dámou, kterou si smyslů zbavený Tom vezme.

Celé to drží pospolu díky skvělému načasování, Nekvasil své herce totiž rozpohyboval s mimořádnou přesností. Dává prostor i vedlejším postavám jako bláznivému vyvolávací Sellemovi (Ondřej Koplík) a v příhodných chvílích pro větší efekt rozestaví protagonisty po celém jevišti.

Občas vážně jediné choreografie, to když členové sboru chvílemi podupávají po jevišti jako skot. Živelné tempo představení ale drží dirigent Jakub Klecker, jenž odvádí mimořádnou práci se dřevy a hudební složce propůjčuje překvapivě víc romantického vyznění, než by se čekalo. Pořád jde však o ideální doprovod k velmi svěžímu a často velice zábavnému podání dávného příběhu.

Igor Stravinskij

Život prostopášníka

Národní divadlo Praha, 22. května